

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 sierpnia 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że K. Z. jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólnicy spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej:

- podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresie: od dnia 30 maja 2019 roku.

i podstawa wymiaru składek wynosi:

	Okres (rrrr/mm)	(...) emerytalne i rentowe	Ubezpieczenie wypadkowe	Ubezpieczenie zdrowotne
	2019-05	184,45	184,45	7 607,12
	2019-06	2 859,00	2 859,00	7 607,12
	2019-07	2 859,00	2 859,00	7 607,12
2019-08	2 859,00	2 859,00	7 607,12	
2019-09	2 859,00	2 859,00	7 607,12	
2019-10	2 859,00	2 859,00	7 607,12	
2019-11	2 859,00	2 859,00	7 607,12	
2019-12	2 859,00	2 859,00	7 607,12	
2020-01	3 136,20	3 136,20	8 052,02	
2020-02	3 136,20	3 136,20	8 052,02	
2020-03	3 136,20	3 136,20	8 052,02	
2020-04	3 136,20	3 136,20	8 052,02	
2020-05	3 136,20	3 136,20	8 052,02	

2020-06	3 136,20	3 136,20	8 052,02	
2020-07	3 136,20	3 136,20	8 052,02	
2020-08	3 136,20	3 136,20	8 052,02	
2020-09	3 136,20	3 136,20	8 052,02	
2020-10	3 136,20	3 136,20	8 052,02	
2020-11	3 136,20	3 136,20	8 052,02	
2020-12	3 136,20	3 136,20	4 026,01	
2021-01	3 155,40	3 155,40	4 242,38	
2021-02	3 155,40	3 155,40	4 242,38	
2021-03	3 155,40	3 155,40	4 242,38	
2021-04	3 155,40	3 155,40	4 242,38	
2021-05	3 155,40	3 155,40	4 242,38	
2021-06	3 155,40	3 155,40	4 242,38	
2021-07	3 155,40	3 155,40	4 242,38	

oraz podstawa wymiaru składek na Fundusz Pracy wynosi:

Okres (rrrr/mm)	Fundusz Pracy
2019-05	184,45
2019-06	2 859,00
2019-07	2 859,00

2019,- 08	2 859,00
2019-09	2 859,00
2019- 10	2 859,00
2019- 11	2 859,00
2019 - 12	2 859,00
2020 - 01	3 136,20
2020 - 02	3 136,20
2020 - 03	3 136,20
2020 - 04	3 136,20
2020 - 05	3 136,20
2020 - 06	3 136,20
2020 - 07	3 136,20
2020 - 08	3 136,20
2020 - 09	3 136,20
2020 - 10	3 136,20
2020 - 11	3 136,20
2020 - 12	3 136,20
2021 -01	3 155,40
2021 - 02	3 155,40
2021 - 03	3 155,40

2021 - 04	3 155,40
2021 - 05	3 155,40
2021 - 06	3 155,40
2021 - 07	3 155,40

W uzasadnieniu ZUS wskazał, że z danych zawartych w KRS wynika, że od 30 maja 2019 roku K. Z. posiada 95 % udziałów w spółce (...) Sp. Z o.o., drugi wspólnik M. Z. posiada 5 %. W ocenie organu rentowego od dnia 30 maja 2019 roku K. Z. jest jednoosobowym wspólnikiem spółki z o.o., a wskazanie drugiej osoby, miało tylko uprawdopodobnić, że spółka jest wieloosobowa. Bez znaczenia pozostaje opisywana przez K. Z. rola pełniona przez drugiego wspólnika, który objął w spółce jedynie 5% udziałów.

(decyzja – k. 34-37 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołanie od w/w decyzji wniósł K. Z. zaskarżając ją w całości i zarzucając jej:

a) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez dokonanie błędnej wykładni powołanego przepisu polegającej na przyjęciu, iż po dokonaniu sprzedaży części udziałów w spółce (...) sp. z o.o. przez I. G. (Z.), ubezpieczony pozostawał osobą prowadzącą pozarolniczą działalność jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, podczas gdy spółka (...) od zawsze prowadzona była przez dwóch wspólników, przez co nie można uznać skarżącego za jedyne go wspólnika wspomnianej spółki.

b) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez uznanie, iż w okresie od dnia 30 maja 2019 roku ubezpieczony pozostawał jedynym (...) sp. z o.o., a tym samym był zobowiązany podlegać obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w formie wskazanej spółki, podczas gdy we wskazanym okresie podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia jednoosobowej działalności gospodarczej, a z uwagi na aspekty osobowe spółki (...) sp. z o.o. niecelowym jest podwójne obciążanie go składkami na ubezpieczenie społeczne.

c) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 151 §3 k.s.h. w zw. z art. 174 §1 k.s.h. poprzez pominięcie ich treści i uznanie wspólnika M. Z. za wspólnika iluzorycznego, podczas gdy prawidłowe zastosowanie powołanych przepisów nie pozostawia wątpliwości, iż wspólnicy posiadają równe prawa i obowiązki w spółce.

W uzasadnieniu wskazano, że orzecznictwo Sądu Najwyższego powołane przez Organ rentowy w zaskarżonej decyzji dotyczy zgoła odmiennego stanu faktycznego, a mianowicie statusu spółki w przypadku rozważania stosunku zatrudnienia pracowniczego w spółce, w której pracownik pozostaje większościowym udziałowcem. Zatem w takiej relacji, w której jedyny niemal udziałowiec, reprezentujący spółkę-pracodawcę, piastuje jednocześnie funkcję pracownika, brak jest podstaw do uznania realności tak nawiązanego stosunku pracy z uwagi na brak jednej z konstytutywnych przesłanek, tj. stosunku podporządkowania. Wnioskodawca wskazał, że w jego ocenie zaskarżona decyzja nie dotyczy kwestii ubezpieczenia społecznego, czyli tak jak w jego przypadku osoby z tytułu zatrudnienia w spółce na podstawie umowy o pracę, gdzie istotne jest to, czy osoba zatrudniana jest jedynym, czy niemal jedynym wspólnikiem.

Literalna wykładania art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, która ma zastosowanie w niniejszej sprawie, nie wzbudza wątpliwości i jest zgodna z definicją jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wyrażoną w art. 4 § 1 pkt 3 kodeksu spółek handlowych, zgodnie z którym spółka jednoosobowa to spółka kapitałowa,

której wszystkie udziały albo akcje należą do jednego wspólnika. W świetle tej definicji niewątpliwie spółka (...) sp. z o.o. nie mieści się w pojęciu spółki jednoosobowej, bowiem w spornym okresie udziały spółki należały do dwóch wspólników. Niezależnie bowiem od ilości posiadanych udziałów, nie można uznać, iż wspólnik M. Z. pozostawał wspólnikiem iluzorycznym.

(odwołanie – k. 3-9)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że spór w niniejszej sprawie sprowadza się do prawnej kwalifikacji (w kontekście przepisów art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy systemowej), podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności poprzez pozostawanie wspólnikiem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Nie ulega jednakże przy tym wątpliwości, iż organ rentowy, w oparciu o dyspozycję normy art. 83 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy systemowej, uprawniony jest do wydawania decyzji, w których rozstrzyga o podleganiu ubezpieczeniom społecznym.

W tym kontekście, na uwagę zasługuje regulacja aksjologiczna, ujęta w treści norm Konstytucji RP. W dotychczasowym orzecznictwie Trybunał Konstytucyjny kilkakrotnie podkreślał, że ubezpieczenie społeczne jest formą zabezpieczenia społecznego opartą na zasadach przymusu, powszechności, wzajemności, na obowiązku płacenia składek i na roszczeniowym charakterze świadczeń (patrz wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 czerwca 1999 r., sygn. K 5/99, cz. III, pkt 3; z dnia 27 stycznia 2010 r., sygn. SK 41/07, cz. III, pkt 3.4; z dnia 11 lipca 2013 r., sygn. SK 16/12, cz. III, pkt 7.1). Prawo do świadczeń uzależnione jest od spełnienia ustawowych wymagań dotyczących opłacania składek oraz odpowiedniego czasu trwania ubezpieczenia. Samo objęcie danej osoby ubezpieczeniem emerytalnym nie jest efektem swobodnej decyzji jednostki, ale wynika z rozstrzygnięcia przyjętego przez ustawodawcę. Osoba, która zalicza się do grupy podmiotów wskazanych w art. 6 i art. 8 ustawy systemowej, nie może zatem, kierując się szeroko rozumianą swobodą decydowania o własnym postępowaniu, zrzec się statusu ubezpieczonego oraz uchylić się od ustawowych obowiązków wynikających z tego faktu. Odnosząc się zaś do norm konstytucyjnych, po pierwsze, zwrócić należy uwagę, iż określona w treści art. 22 Konstytucji RP zasada swobody działalności gospodarczej, musi być odczytywana łącznie z normą odwołującą się do solidarności i ważnego interesu publicznego (art. 20 Konstytucji RP).

Po drugie, normy konstytucyjne zawierają gwarancje prawa każdego obywatela do zabezpieczenia społecznego (art. 67 Konstytucji RP), kształtując zasadę powszechności ubezpieczeń społecznych, poprzez objęcie nimi wszystkich grup zawodowo czynnych.

I wreszcie - po trzecie, przepis art. 84 Konstytucji RP wyznacza obowiązek ponoszenia ciężarów składkowych.

Zdaniem ZUS, K. Z. należy traktować, jako jedyne go wspólnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mimo że formalnie pozostaje on jedynie większościowym udziałowcem.

(odpowiedź na odwołanie – k. 11-12)

Na rozprawie w dniu 15 lutego 2023 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(rozprawa z dnia 15 lutego 2023 roku e-protokół (...):07:34 – 00:09:59 – płyta CD – k. 104)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

K. Z. jest mężem I. Z., zaś M. Z. jest jego bratem.

(okoliczność bezsporna)

Od 1 maja 2019 r. do 10 września 2020 r. K. Z. posiadał wpis, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą – K. D.. Z tego tytułu był zgłoszony od 1 maja 2019 r. do 31 października 2019 r. do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego w ramach "Ulgi na start", a następnie od 1 listopada 2019 r. do 10 września 2020 r. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego, jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na zasadach "preferencyjnych" określonych w art. 18a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i rozliczał za siebie składki na ubezpieczenia społeczne od miesięcznej podstawy wymiaru wynoszącej 30% kwoty obowiązującego w danym czasie minimalnego wynagrodzenia za pracę.

(okoliczności bezsporne, a ponadto wypis z (...) k. 16, k. 33 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 30 maja 2018 roku. Przeważającym przedmiotem działalności spółki jest działalność związana z produkcją bielizny. Od dnia 25 maja 2018 roku współnikami (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością byli: K. Z. posiadający 50 % udziałów o łącznej wartości 2500,00 zł i I. G. (Z.) posiadająca 50 % udziałów o łącznej wartości 2500,00 zł. W dniu 30 maja 2019 roku I. G. zbyła 45 % udziałów na rzecz K. Z., natomiast 5 % udziałów o łącznej wartości 250,00 złotych objął M. Z.. Zatem od dnia 30 maja 2019 roku K. Z. posiada 95 % udziałów o łącznej wartości 4750,00 zł.

(umowa spółki – k. 6-11, umowa zbycia udziałów w spółce z o.o. – k. 13-14, wypis z KRS – k. 25-31 załączonych do sprawy akt organu rentowego, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 15 lutego 2023 roku – płyta CD – k. 104 w związku z rozprawą z dnia 5 grudnia 2022 roku e-protokół (...):02:07 – 00:43:20 – płyta CD – k. 74)

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. zajmuje się sprzedażą bielizny do sklepów detalicznych. Spółka kupuje gotowe produkty, a sprzedaż odbywa się głównie poza granicami kraju. Spółka sprzedaje produkty jednej marki, nie prowadzi ani sklepu internetowego ani stacjonarnego. Sprzedaż prowadzona jest we W., USA, Francji, Niemczech.

(zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 15 lutego 2023 roku – płyta CD – k. 104 w związku z rozprawą z dnia 5 grudnia 2022 roku e-protokół (...):02:07 – 00:43:20 – płyta CD – k. 74, zeznania świadka M. Z. na rozprawie w dniu 5 grudnia 2022 roku e-protokół (...):45:31 – 01:11:17 – płyta CD – k. 74)

Z umowy F. zawartej w dniu 10 maja 2019 roku pomiędzy K. Z., a M. Z. z części zatytułowanej „preambuła” wynika, że celem mowy było ustalenie warunków przyszłej współpracy między osobami odpowiedzialnymi za rozwój marki odzieżowej i sklepu internetowego pod nazwą (...) oraz ułożenie biznesowych i prawnych ram działania przyszłych współników. Umowa została zawarta w związku z planowanym objęciem udziałów przez M. Z..

Z § 1 umowy wynikało, że w/w strony zobowiązały się do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, której głównym przedmiotem działalności jest produkcja i sprzedaż odzieży damskiej pod marką (...). Spółka będzie prowadziła działalność gospodarczą w oparciu o sklep sklepy internetowe pod inną marką (pośrednicy) oraz własny sklep internetowy pod domeną (adresem): lepointsecret.com.

W § 2 umowy wskazano, że podział udziałów w spółce w momencie nabycia udziałów przez M. Z. miał być następujący: K. Z. – 95 % udziałów, M. Z. – 5 % udziałów. Docelowy podział udziałów w Spółce miał być uzależniony od wejść kapitałowych inwestorów lub czasu zaangażowania F. (czasu pracy na rzecz projektu, a później Spółki). Ponadto strony oświadczyły, że pakiet udziałów M. Z. miał rosnać z czasem, w przypadku stałego zaangażowania w projekt L. (...).

K. Z.

Po upływie 24 miesięcy od zawarcia Umowy	20% udziałów w Spółce	
--	-----------------------	--

Po upływie 48 miesięcy od zawarcia Umowy	33% udziałów w Spółce	
M. Z.		
Po upływie 24 miesięcy od zawarcia Umowy	25% udziałów w Spółce	
Po upływie 48 miesięcy od zawarcia Umowy	33% udziałów w Spółce	

W przypadku opuszczenia projektu L. (...) lub Spółki przez M. Z. przed upływem okresu 12 miesięcy od dnia zawarcia Umowy, nie przysługiwał mu żaden udział w Spółce i był on zobowiązany do zbycia posiadanych udziałów na rzecz drugiego K. Z. po cenie nominalnej i w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Strony Umowy zobowiązały się przedsięwziąć wszelkie niezbędne działania celem doprowadzenia do struktury udziałów w Spółce zgodnej z ustępem 4. powyżej we wskazanych terminach. W szczególności, Strony zobowiązały się do zbycia nadwyżki posiadanych udziałów M. Z. po cenie nominalnej udziałów, umorzenia udziałów bez wynagrodzenia lub podjęcia innych działań, które doprowadzić miały do ustanowienia struktury udziałów zgodnej z powyższym bez narażania M. Z. na nieprzewidziane koszty lub innego rodzaju niedogodności. Struktura opisana powyżej stanowiła wyłączone zobowiązanie między Stronami Umowy. Podmioty trzecie, w tym w szczególności inwestorzy, nie mogły powoływać się na wyżej opisaną strukturę ani rościć sobie na jej podstawie podjęcia wyżej opisanych działań przez K. Z. i M. Z.. W przypadku wejścia kapitałowego inwestora w Spółkę, udział F. K. Z. i M. Z. w Spółce miał maleć w sposób proporcjonalny do posiadanych udziałów. Jednocześnie, Strony podjąć mały wszelkie środki celem zapewnienia struktury udziałów wskazanej powyżej.

§ 4 umowy przewidywał, że udziały M. Z. zostaną zabezpieczone na jego życzenie przed ewentualnym rozwodnieniem. W przypadku zbycia udziałów na rzecz inwestora w I rundzie finansowania, pakiet procentowy udziałów po stronie M. Z. miał pozostać bez zmian. Struktura udziałów po kolejnych rundach finansowania, będzie uzależniona od zawartych umów inwestycyjnych oraz ewentualnych zmian treści niniejszej umowy lub treści umowy spółki.

§ 5 umowy wskazywał, że w przypadku wyjścia ze Spółki przez K. Z. poprzez zbycie udziałów, M. Z. miał mieć prawo zbyć swoje udziały na tych samych warunkach (ta sama cena za jeden udział), które zostały zaproponowane sprzedającemu, a sprzedający był odpowiedzialny za to aby taką transakcją umożliwić. F. zobowiązali się do przeniesienia wszelkich i pełnych praw autorskich majątkowych bez ograniczeń terytorialnych ani czasowych i na wszelkich znanych polach eksploatacji do wytworzonych w związku z zawarciem niniejszej Umowy utworów na rzecz Spółki, nieodpłatnie, w momencie powstania materiału spełniającego kryteria utworu w myśl prawa autorskiego. Jednocześnie, F. zobowiązali się do niekorzystania z przysługujących im praw autorskich osobistych do ww. utworów bez ograniczeń czasowych ani terytorialnych.

Zgodnie z § 12 umowy, K. Z. zobowiązał się świadczyć pracę (usługi) na rzecz spółki w szczególności w postaci:

a) prowadzenia bieżących spraw Spółki, w tym:

1) tworzenia produktów, które sprzedaje Spółka (projektowanie kolekcji bielizny oraz strojów kąpielowych, organizowanie odszywania prototypów, zamawianie materiałów oraz dodatków, organizowanie procesu produkcji ze szwalniami etc);

- 2) prowadzenia działań marketingowych (prowadzenia profili Spółki w mediach społecznościowych, przygotowywaniu sesji zdjęciowych, prowadzeniu płatnych kampanii marketingowych w mediach tradycyjnych oraz cyfrowych, organizowanie działań PR etc);
- 3) prowadzenia działań sprzedażowych do klientów B2B (organizowanie wyjazdów targowych, bieżący kontakt z klientami, organizowanie wysyłek zagranicznych do klientów etc);
- 4) prowadzenie spraw prawno-księgowych spółki (współpraca z prawnikiem oraz biurem księgowym, sprawy kadrowe, organizowania dotacji dla Spółki etc);
- 5) prowadzenie sklepu internetowego oraz stacjonarnego Spółki (zarządzanie magazynem produktów gotowych, obsługa klienta etc);

b) współtworzenia strategii Spółki, w tym:

- 1) Tworzenia Strategii (...);
- 2) Tworzenia Strategii Produkcyjnej Spółki;
- 3) Współtworzenia planu finansowego Spółki;
- 4) Współtworzenia Strategii Marketingowej Spółki;
- 5) Współtworzenia Strategii Sprzedaży B2B Spółki.

M. Z. zobowiązał się świadczyć pracę (usługi) na rzecz Spółki w szczególności w postaci:

- a) Współtworzenia i aktualizowania planu finansowego Spółki w rocznym horyzoncie czasowym (budżet roczny)
- b) Współtworzenie i aktualizowania Strategii Marketingowej Spółki z częstotliwością co najmniej raz na 12 miesięcy
- c) Współtworzenie i aktualizowania Strategii Sprzedaży B2B do klientów biznesowych Spółki z częstotliwością co najmniej raz na 12 miesięcy
- d) Współtworzenie Procedur Wewnętrznych przy powtarzających się zadaniach obejmujących wszystkich aspekty działalności Spółki oraz
- e) Wybór oraz Współtworzenie optymalnych narzędzi biznesowych dla Spółki w ramach wszystkich aspektów jej działalności.

Zgodnie z § 13 umowy, bieżące decyzje w przedmiocie spraw, które podlegały poszczególnym F., mogły być przez nich podejmowane samodzielnie, przy czym każdemu z F. przysługiwało prawo do złożenia następczego sprzeciwu niezwłocznie po uzyskaniu informacji o podjęciu danej decyzji przez drugiego F.. Strategiczne decyzje dotyczące rozwoju Spółki miały być podejmowane wspólnie przez F.. W przypadku sporu w przedmiocie danej decyzji, decydujący głos przypadał F., który odpowiadał w Spółce za daną dziedzinę. Dla uniknięcia wątpliwości, Strony zgodnie potwierdziły następujący podział:

- a) K. Z.: Wszystkie sprawy niezastrzeżone dla F. 2.
- b) M. Z.: Tworzenie i aktualizowanie planu finansowego Spółki, Tworzenie i aktualizacja Strategii Marketingowej Spółki, Tworzenie i aktualizowanie Strategii Sprzedaży B2B, Tworzenie Procedur Wewnętrznych oraz Wybór Narzędzi Biznesowych dla Spółki.

W § 14 umowy wskazano, że F. zapewniają sobie wzajemnie prawo pierwszeństwa nabycia udziałów. Prawo pierwszeństwa było realizowane poprzez poinformowanie drugiego F. o planowanej sprzedaży udziałów i jej

warunkach w tym danych nabywcy, z terminem na odpowiedź nie krótszym niż 14 dni. W przypadku odpowiedzi stwierdzającej chęć nabycia udziałów, F. zbywający udziały był zobowiązany do sprzedania ich drugiemu F. na wcześniej przekazanych warunkach w terminie 14 dni od otrzymania odpowiedzi. Brak odpowiedzi w terminie, F. któremu przysługuje prawo pierwszeństwa, jest tożsame z odmową nabycia udziałów. W przypadku odmowy lub braku odpowiedzi, F. zbywający udziały ma prawo zbyć je wcześniej wskazanemu nabywcy w terminie 30 dni od upływu terminu na odpowiedź uprawnionego F. lub od dnia otrzymania odmowy nabycia. W przypadku braku transakcji, po upływie wyżej wymienionego terminu, F. zbywający udziały, ponownie musiał zgłosić się z zapytaniem do uprawnionego F..

(umowa founderów – k. 20 verte – 22 załączonych do sprawy akt organu rentowego, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 15 lutego 2023 roku – płyta CD – k. 104 w związku z rozprawą z dnia 5 grudnia 2022 roku e-protokół (...):02:07 – 00:43:20 – płyta CD – k. 74)

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przez cały okres działalności współpracowała z 10 kontrahentami. K. Z. i M. Z. znaleźli wzór umowy o warunkach współpracy (umowy F.) w internecie jako szablon, który definiował ich prawa i obowiązki w spółce, w tym podział obowiązków. Docelowo K. Z. miał być zaangażowany w spółkę w 2/3 a M. Z. w 1/3. W przyszłości po 2 latach zakładali, że wnioskodawca będzie miał 80% a M. Z. 20% udziałów, w kolejnych latach odpowiednio - 67% i 33%. W umowie zdefiniowana została kwestia zwiększenia udziałów M. Z., który miał wspomóc w spółce wnioskodawcę ze względu na posiadane doświadczenie - kwestie analityczne związane ze sprzedażą. Do zadań M. Z. należało: tworzenie bazy klientów, automatycznej wysyłki produktów. M. Z. szukał potencjalnych partnerów w ten sposób, że wchodził na stronę konkurencji i sprawdzał z jakimi sklepami współpracują, następnie szukał osoby kontaktowej. Tak stworzona baza służyła do wysyłania spersonalizowanych wiadomości, a wnioskodawca zajmował się pozyskiwaniem produktów, kontaktem osobistym z klientami. Owa baza zasilała program automatyzacji wysyłania wiadomości e-mail. Powyższe czynności zajmowały M. Z. kilka godzin, około 5 godzin w miesiącu. M. Z. informowany był o sytuacji finansowej spółki, uczestniczył w zgromadzeniach wspólników spółki.

(protokoły – k. 69-70, k. 76-77, k. 84-85, k. 92-93, sprawozdania finansowe – k.. 78-83, k. 94-99, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 15 lutego 2023 roku – płyta CD – k. 104 w związku z rozprawą z dnia 5 grudnia 2022 roku e-protokół (...):02:07 – 00:43:20 – płyta CD – k. 74, zeznania świadka M. Z. na rozprawie w dniu 5 grudnia 2022 roku e-protokół (...):45:31 – 01:11:17 – płyta CD – k. 74)

W 2019 roku przedmiotowa spółka osiągnęła zysk w wysokości: 47 174,29 zł, w 2020 roku: 62 356,56 zł, w 2021 roku - 61 683,54 zł,

(sprawozdania finansowe – k.. 78-83, k. 86-91, k. 94-99)

Odtworzone powyżej okoliczności faktyczne Sąd oparł na powołanych dokumentach, których autentyczności nie była kwestionowana przez strony, a i Sąd nie znalazł powodów, by czynić to z urzędu. Sąd oparł się także na zeznaniach świadka i wnioskodawcy, których wartości dowodowej pozwany w toku postępowania nie podważał. Zeznania te razem z dostępną dokumentacją dotyczącą przedmiotowej Spółki tworzą spójną, logiczną całość, wobec czego Sąd uznał je za wiarygodne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl art.6 ust.1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2022.0.1009 t.j.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 12 ust. 1 ustawy) .

W myśl art. 8 ust. 6 pkt 1 i 4 powołanej ustawy, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się m.in.: osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych oraz wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej.

Okres podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom określa przepis art. 13 pkt 4 cytowanej ustawy, zgodnie z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie art. 36aa oraz przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 i 10, z zastrzeżeniem ust. 2, należy do tych osób (art. 36 ust. 1, ust. 3, ust. 4 powołanej ustawy).

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 i 5a, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku. (art. 18 ust. 8)

Natomiast podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe w/w osób, w myśl art. 20 ust. 1 wskazanej ustawy, stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenie rentowe, z zastrzeżeniem ust.2.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2022.o.2561) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego. Przy tym na podstawie art. 5 pkt 21 ustawy o świadczeniach, użyte w ustawie o świadczeniach określenie osoby prowadzącej działalność pozarolniczą, oznacza osobę, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy systemowej. W konsekwencji, art. 5 pkt 21 ustawy o świadczeniach wyraźnie odsyła do ustawy systemowej w zakresie pojęcia osoby prowadzącej działalność pozarolniczą, które precyzuje – jako przepis szczególny – art. 8 ust. 6 ustawy systemowej. Przepis art. 8 ust. 6 ustawy systemowej definiuje osobę prowadzącą pozarolniczą działalność w zakresie zarówno ubezpieczeń społecznych, jak i ubezpieczenia zdrowotnego, co wyraźnie wynika z jego treści. Jako dwie odrębne podstawy uznania danej osoby za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się: w pkt 1) osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych oraz w pkt 4) m.in. wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

W konsekwencji wspólnicy spółki jawnej, a także komandytowej, partnerskiej i wspólnicy jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością stosownie do treści art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego jako osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które prowadzą działalność pozarolniczą.

Zgodnie z art. 81 ust. 2 w/w ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt. 1 litera "c" stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego włącznie z wypłatami z zysku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski". Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 01 stycznia do 31 grudnia danego roku i jest miesięczna i niepodzielna. Powołany przepis stosuje się do składek należnych za okres od dnia 1 marca 2009 r.

Zgodnie z art. 82 ust. 3 i 4 w/w ustawy, jeżeli ubezpieczony prowadzący działalność pozarolniczą uzyskuje przychody z więcej niż jednego z rodzajów działalności określonych w ust. 5, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana odrębnie od każdego rodzaju działalności, z zastrzeżeniem ust. 4. Jeżeli ubezpieczony prowadzący działalność pozarolniczą uzyskuje przychody z więcej niż jednej spółki w ramach tego samego rodzaju działalności, o której mowa w ust. 5 pkt 1-5, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest odrębnie od każdej prowadzonej spółki.

Jak stanowi art. 87 ust.1 w/w ustawy osoby i jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 80 ust. 2, art. 84, art. 85 i art. 86, są obowiązane, bez uprzedniego wezwania, opłacić i rozliczyć składki na ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc kalendarzowy w trybie i na zasadach oraz w terminie przewidzianych dla składek na ubezpieczenie społeczne, a jeżeli do tych osób i jednostek nie stosuje się przepisów o ubezpieczeniu społecznym – w terminie do 15. dnia następnego miesiąca.

Kluczową dla rozstrzygnięcia sporu kwestią było ustalenie, czy wnioskodawca od 30.05.2019 r. jako większościowy wspólnik spółki z o.o. powinien być dla celów ubezpieczeniowych traktowany – tak jak twierdził ZUS - jako jedyny wspólnik tej spółki, ponieważ drugi mniejszościowy wspólnik posiadał tylko 5 % udziałów i był wspólnikiem iluzorycznym.

Sąd nie podzielił oceny pozwanego organu rentowego co do uznania mniejszościowego wspólnika za wspólnika iluzorycznego w okresie od 30.05.2019 r. w realiach badanej sprawy.

W szczególności Sąd Okręgowy zgadza się z trafnym poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z 15.09.2021 r., I USKP 44/21, OSNP 2022, nr 9, poz. 91, w którym stwierdzono, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlega tylko jedyny wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a nie wspólnik większościowy, choćby "prawie" lub "niemal" jedyny (art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r. poz. 1009 z późn. zm. w związku z art. 4 § 1 pkt 3 k.s.h.).

Jednocześnie Sąd Okręgowy zgadza się ze stanowiskiem SN wyrażonym również we wskazanym wyżej wyroku, że w sprawie dotyczącej podlegania przez jedynego wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ubezpieczeniom społecznym spółka ta nie ma statusu zainteresowanego w rozumieniu art. 477(11) § 1 i 2 k.p.c., ponieważ rozstrzygnięcie takiej sprawy w żaden sposób nie wpływa na prawa i obowiązki spółki, w szczególności nie powoduje, po stronie spółki, jakiegokolwiek obowiązku zapłaty należności z tytułu składek w związku z wydaną decyzją. Przyjęcie, że odwołujący się jest faktycznie wspólnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, prowadziłoby do uznania, że to on - a nie spółka - jest płatnikiem składek na swoje ubezpieczenia społeczne (art. 4 pkt 2 lit. d u.s.u.s.) i ubezpieczenie zdrowotne.

Jak słusznie wskazał SN w cytowanym wyroku, po zmianach legislacyjnych wprowadzonych ustawą z 18 grudnia 2002 r. nie może budzić wątpliwości, że jedyny wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (sensu stricto) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym jako osoba prowadząca działalność pozarolniczą (art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 8 ust. 6 pkt 4 u.s.u.s.).

W orzecznictwie przyjmuje się, że wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością objęty jest obowiązkiem ubezpieczenia bez względu na prowadzenie działalności gospodarczej, ponieważ obowiązek ubezpieczenia wspólnika tej spółki kapitałowej powiązany jest jedynie z posiadaniem przez niego takiego statusu prawnego, nie zaś z prowadzeniem działalności gospodarczej czy też faktycznym działaniem w imieniu spółki. O ile podleganie ubezpieczeniom społecznym osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą wiąże się nierozdzielnie z faktycznym jej prowadzeniem, o tyle posiadanie statusu wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, już od momentu jego wpisu jako wspólnika do KRS, rodzi obowiązek ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego.

Natomiast okoliczność, że osoba taka nie uzyskiwała żadnych przychodów w związku z byciem wspólnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, może zostać wzięta pod uwagę przez organ rentowy jedynie w postępowaniu dotyczącym naliczenia i pobrania składek. Podleganie obowiązkowi ubezpieczenia jest bowiem odrębną kwestią od tego, czy dana osoba z tego tytułu jest obowiązana opłacać składkę na owe ubezpieczenia.

W odniesieniu do wspólników jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością w wyroku Sądu Najwyższego z 3 lutego 2011 r., II UK 271/10 (LEX nr 817528) wyrażono pogląd, że obowiązek ubezpieczenia wspólnika powiązany jest jedynie z posiadaniem przez niego takiego statusu prawnego, a nie z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Analogicznie Sąd Najwyższy wypowiedział się w wyrokach: z 11 września 2013 r., II UK 36/13 (LEX nr 1391783); z 3 sierpnia 2011 r., I UK 8/11 (OSNP 2012 nr 17-18, poz. 225); z 9 czerwca 2010 r., II UK 33/10 (LEX nr 598436) i z 12 lipca 2017 r., II UK 295/16 (LEX nr 2347776), stwierdzając, że jedyny wspólnik spółki z ograniczoną odpowiedzialnością podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym na podstawie tytułu określonego w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy systemowej.

Z treści w/w przepisu wynika, że samo posiadanie statusu wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością decyduje o podleganiu przez niego ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej (art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy systemowej).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażane jest też od dawna stanowisko, że umowa spółki zawarta dla pozorów z udziałem figurantów powinna być uznana za nieważną jako czynność prawna mająca na celu obejście przepisów ustawy. Tym samym spółka powstała na podstawie takiej umowy (tzw. pozorna spółka jednoosobowa), mimo jej wpisania do rejestru handlowego, faktycznie i prawnie nie istniała (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 7 marca 1938 r., II C 2350/37, OSNC 1938 nr 12, poz. 566).

W badanej sprawie organ rentowy nie kwestionował, że od dnia 25 maja 2018 roku wspólnikami (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością byli: K. Z. posiadający 50 % udziałów o łącznej wartości 2500,00 zł i I. G. (Z.) posiadająca 50 % udziałów o łącznej wartości 2500,00 zł. Sporny jest okres od 30 maja 2019 roku kiedy to I. G. zbyła 45 % udziałów na rzecz K. Z., natomiast 5 % udziałów o łącznej wartości 250,00 złotych objął M. Z.. Nie ulega zatem wątpliwości, że od dnia 30 maja 2019 roku wnioskodawca posiada 95 % udziałów o łącznej wartości 4750,00 zł.

Zgodnie z interpretacją dokonaną przez Sąd Najwyższy w 3 sierpnia 2011 r. (I UK 8/11) w jednakowy sposób oceniana winna być sytuacja jedyne, jak i „niemal jedyne” wspólnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Jeśli udział jednego ze wspólników wynosi 99/100, a drugiego 1/100 to udział tego drugiego jest udziałem iluzorycznym. Wspólnik, który posiada 99/100 udziałów jest de facto jedynym wspólnikiem spółki.

Powyższy wyrok oraz jego uzasadnienie nie ma jednak przełożenia na realia niniejszej sprawy nie tylko dlatego, że proporcja udziałów pomiędzy wspólnikami jest nieco inna i wynosi 95 % do 5 %.

Wprawdzie można powiedzieć, że taki rozkład udziałów może powodować, że będzie w takich firmach udziałowiec wiodący i udziałowiec „iluzoryczny”. Jednak to nie ilość udziałów decyduje o „iluzoryczności” ich powstania, ale cel jaki przyświeca udział obu wspólników w firmie.

Zasadą jest, że wspólnicy sp. z o.o. mają równe prawa i obowiązki, a zakres ich uprawnień w spółce uzależniony jest od liczby (wartości) posiadanych udziałów. Zgodnie z art. 20 k.s.h. wspólnicy albo akcjonariusze spółki kapitałowej powinni być traktowani jednakowo w takich samych okolicznościach zaś art. 17 § 1 k.s.h. wskazuje, że jeżeli ustawa lub umowa spółki nie stanowi inaczej, wspólnicy mają równe prawa i obowiązki w spółce. Dotyczy to podstawowych praw obligacyjnych i organizacyjnych (np. prawo głosu, prawo do dywidendy).

Należy zwrócić uwagę, że podział udziałów stanowi owoc wewnętrznych ustaleń wspólników, często także ich możliwości finansowych decydujących o tym, w jakim stopniu każdy wspólnik jest w stanie zaangażować się

kapitałowo. Poza tym pozycję wspólników mogą często determinować ich osobiste uprawnienia (niezależnie posiadanych udziałów).

Zgodnie z art. 4 § 1 pkt 3 k.s.h., spółka jednoosobowa to spółka kapitałowa, której wszystkie udziały albo akcje należą do jednego wspólnika albo akcjonariusza.

W/w definicja powinna być uwzględniona przy dokonywaniu wykładni prawa.

Dla wymagającej rozstrzygnięcia w rozpoznawanej sprawie kwestii podlegania przez odwołującego ubezpieczeniom społecznym istotna jest regulacja z art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy systemowej.

Pierwszy z tych przepisów stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność.

Drugi z kolei przewiduje, że za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej.

Odnosnie do definicji zawartej w art. 4 § 1 pkt 3 k.s.h. jednoosobowej spółki kapitałowej, Sąd zważył, że w uchwale składu siedmiu sędziów z 1 marca 2007 r., III CZP 94/06 (OSNC 2007 nr 7-8, poz. 95) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że odstępstwo od jasnego i oczywistego sensu przepisu wyznaczonego jego jednoznacznym brzmieniem mogą uzasadniać tylko szczególnie istotne i doniosłe racje prawne, społeczne, ekonomiczne lub moralne; jeśli takie racje nie zachodzą, należy oprzeć się na wykładni językowej (por. uzasadnienie uchwały pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 14 października 2004 r., III CZP 37/04, OSNC 2005, Nr 3, poz. 42, wyrok Sądu Najwyższego z 21 lipca 2004 r., V CK 21/04, OSNC 2005, nr 7-8, poz. 137 oraz uchwała Sądu Najwyższego z 20 lipca 2005 r., IKZP 18/05, OSNKW 2005, Nr 9, poz. 74). Zastosowanie wykładni, w której interpretator odchodzi od sensu językowego przepisu, może być uzasadnione tylko w wyjątkowych okolicznościach, ponieważ adresaci norm prawnych mają prawo polegać na tym, co ustawodawca w przepisie rzeczywiście wyraził, a nie na tym, co chciał uczynić lub co uczyniłby, gdyby znał nowe lub inne okoliczności. Reguły odstępstwa od jasnego i oczywistego sensu językowego wynikającego z brzmienia przepisu wymagają szczególnej ostrożności przy ich stosowaniu i zobowiązują do wskazania ważnych racji mających uzasadniać odstępstwo od wyniku poprawnie przeprowadzonej wykładni językowej. W konsekwencji, odejście od jasnego, jednoznacznego sensu przepisu z naruszeniem wskazanych reguł powoduje dokonanie wykładni prawotwórczej, będącej przykładem wykładni contra legem. Wątpliwości nie upoważniają do odrzucenia wyników wykładni językowej, bowiem na straży jej pierwszeństwa stoi fundamentalny argument odwołujący się do państwa prawa. Obywatele mają, bowiem prawo działać w zaufaniu przede wszystkim do tego, co zostało w tekstach prawnych napisane, a nie do tego, co prawodawca zamierzał czy chciał osiągnąć. Z tych względów odrzucenie rezultatu wykładni językowej nie może nastąpić tylko z tego powodu, że interpretator uznaje, iż bardziej celowe i sensowne byłoby inne rozwiązanie danej kwestii, ale dopiero wtedy, gdy zostanie wykazane, iż sens językowy przepisu prowadzi do absurdu, jest ewidentnie sprzeczny z wartościami konstytucyjnymi lub innymi powszechnie akceptowanymi wartościami, dając efekt rażąco niesłuszny, niesprawiedliwy, nieracjonalny lub niweczający ratio legis przepisu, albo w sytuacji oczywistego błędu legislacyjnego.

Z powyższego wynika, że skoro kodeks spółek handlowych nie ogranicza wspólników w rozkładzie akcji w spółce to tego nie powinno czynić orzecznictwo, gdyż brak jest podstaw prawnych dla takich działań. Interpretacja prawa nie może nakładać obowiązków podatkowych na obywatela zwłaszcza gdy przepisy prawa są jednoznacznie rozumiane, także przez społeczeństwo, dla którego ustawodawca powinien stanowić prawa.

Kierując się powyższymi rozważaniami Sąd uznał, że jeżeli w spółce jest dwóch wspólników (udziałowców), to spółka nie jest jednoosobowa. Powstaje jednak wówczas kwestia, czy do spółki, która w oczywisty sposób nie jest spółką jednoosobową, można stosować przepis o spółce jednoosobowej i jaka byłaby ratio takiego zabiegu.

W tej kwestii trafne stanowisko zajął SN, który słusznie wskazał w wyroku z 15.09.2021 r., I (...) 44/21, że przyjęcie możliwości wykładni z zastosowaniem rozumowania per analogiam iuris staje się bliskie koncepcji "tworzenia" prawa przez sądy, w celu "uszczerbnienia" luk będących wynikiem przyjętej wykładni przepisów prawa, co może prowadzić do naruszenia art. 2 Konstytucji RP, z którego wynika, że w demokratycznym państwie prawnym strona nie może ponosić konsekwencji ewidentnych błędów i zaniedbań prawodawcy, w tym zwłaszcza takich, które powodują lukę w prawie naruszającą podstawowe zasady porządku konstytucyjnego; lukę taką można wypełnić tylko w wyjątkowych przypadkach (por. wyrok NSA z 8 stycznia 2019 r., (...), LEX nr 2630244), oraz art. 10 Konstytucji RP, z którego wynika zasada trójpodziału i równoważenia się władz.

W szczególności Sąd Okręgowy, mając na uwadze argumentację strony pozwanej, pragnie zaznaczyć, że w pełni podziela i traktuje jako własny pogląd SN zawarty w w/w wyroku I (...) 44/21, co do tego, że jeżeli w konkretnym stanie faktycznym nie można przyjąć, że mniejszościowy udziałowiec jest udziałowcem fikcyjnym (figurantem), ponieważ bierze rzeczywisty udział w prowadzeniu spraw spółki (choćby nawet nie był członkiem jej zarządu a na zgromadzeniu wspólników mógłby być przegłosowany w każdej sprawie przez wspólnika większościowego), to nie ma miejsca na stosowanie art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy systemowej.

W świetle powyższego Sąd Okręgowy w n/n sprawie przeprowadził postępowanie dowodowe, w ramach którego zbadał rolę drugiego mniejszościowego wspólnika Spółki z o.o. od 30 maja 2019 roku i na podstawie zebranych dowodów, których wiarygodności pozwany nie podważał doszedł do przekonania, że wnioskodawca nie prowadzi działalności gospodarczej w ramach jednoosobowej spółki z perspektywy normy prawa ubezpieczeń społecznych, gdyż spółka ta nie jest jednoosobowa, lecz posiada w istocie dwóch wspólników bowiem M. Z. aktywnie uczestniczył w prowadzeniu działalności tejże Spółki i miał realny wpływ na jej funkcjonowanie - tworzył bazy klientów, które były niezbędne dla dalszego pozyskiwania produktów, kontaktu osobistego z klientami. M. Z. wniósł do spółki niewątpliwie wiedzę i posiadane przez siebie kwalifikacje analityczne związane ze sprzedażą. Nie ulega wątpliwości, że pozycję wspólników mogą determinować ich osobiste uprawnienia (niezależnie od posiadanych udziałów, np. szczególnie wykształcenie, możliwości kontaktowe z potencjalnymi klientami itp).

Ponadto zawarta przez strony umowa założycielska w ocenie sądu mimo pewnych niedoskonałości zawierała postanowienia wyraźnie wzmacniające elementy osobowe w funkcjonowaniu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Obejmowała założenia, na podstawie których spółka miała funkcjonować oraz jakie uprawnienia i obowiązki przysługiwały founderom tj. K. Z., M. Z.. Określała również sposób w jaki miało dojść do zwiększenia udziałów M. Z.. Na rozprawie w dniu 5 grudnia 2022 roku wnioskodawca i M. Z. dookreślili, że docelowo K. Z. miał być zaangażowany w spółkę w 2/3 a M. Z. w 1/3. W przyszłości po 2 latach zakładali, że wnioskodawca będzie miał 80% a M. Z. 20% udziałów, w kolejnych latach odpowiednio - 67% i 33%.

Mając na uwadze wszystkie poczynione wyżej rozważania Sąd Okręgowy stwierdził, że w świetle ustalonego stanu faktycznego należy uznać, że K. Z. jako wspólnik (...) Sp. z o.o. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie: od dnia 30 maja 2019 roku oraz że brak jest podstaw do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, Fundusz Pracy i ubezpieczenie zdrowotne jako wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Z ustalonych faktów wynika, że w spornym okresie drugi mniejszościowy wspólnik w przedmiotowej Spółce nie był w tym czasie jedynie wspólnikiem iluzorycznym, spółka z o.o. była w tym czasie dwuosobowa i miała wówczas dwóch równoprawnych wspólników, którzy rzeczywiście razem współdecydowali o jej istotnych sprawach - co przesądza, że na gruncie badanej sprawy nie jest możliwe traktowanie wnioskodawcy w tym okresie, jako jedyne go wspólnika Spółki z o.o. dla celów ubezpieczeniowych.

Z powyższych względów na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję w sposób o jakim orzeczono w punkcie 1 sentencji wyroku.

Uznając, że stroną wygrywającą n/n proces jest odwołujący, Sąd Okręgowy na podstawie art. 98 k.p.c., w punkcie 2 sentencji wyroku, zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na rzecz wnioskodawcy 180 zł tytułem

zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, których wysokość ustalił zgodnie z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz.265).